

De verwijzende rechter moet nagaan:

- of de opstelling en de latere wijzigingen van de nationale lijst van zoogdiersoorten waarvan het in bezit hebben toegestaan is, berusten op criteria die objectief en niet discriminerend zijn;
- of is voorzien in een procedure die de belanghebbenden in staat stelt te verkrijgen dat zoogdiersoorten op de bedoelde lijst worden geplaatst, of deze procedure gemakkelijk toegankelijk is en binnen een redelijke termijn kan worden afgesloten en of, indien zij uitloopt op een weigering van plaatsing op de lijst — welke weigering moet worden gemotiveerd — hiertegen in rechte kan worden opgekomen;
- of de bevoegde administratieve autoriteiten de verzoeken tot plaatsing van een zoogdiersoort op de bedoelde lijst of tot verkrijging van een individuele afwijking voor het houden van specimens van niet in die lijst genoemde soorten, slechts kunnen afwijzen wanneer het houden van specimens van de betrokken soorten een reëel gevaar voor de bescherming van de hierboven vermelde belangen en vereisten oplevert, en
- of de voorwaarden voor het houden van specimens van niet in die lijst genoemde zoogdiersoorten, zoals de voorwaarden van artikel 3bis, lid 2, punten 3, sub b, en 6, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, zoals gewijzigd bij de wet van 4 mei 1995, objectief gerechtvaardigd zijn en niet verder gaan dan hetgeen noodzakelijk is om de doelstelling van de nationale regeling in haar geheel te waarborgen.

(¹) PB C 155 van 7.7.2007.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 juni 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Franse Republiek

(Zaak C-220/07) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2002/22/EG — Elektronische communicaties — Aanwijzing van ondernemingen die belast zijn met aanbidding van universele dienst — Onjuiste uitvoering)

(2008/C 209/16)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J.-P. Keppenne en M. Shotter, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en B. Messmer, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Onjuiste uitvoering [van de artikelen 8, 12 en 13] van richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51) — Verplichting om gebruik te maken van een doeltreffend, objectief, transparant en niet-discriminerend mechanisme voor de aanwijzing van ondernemingen die belast zijn met de aanbidding van de universele dienst — Nationale wettelijke regeling die a priori marktdeelnemers uitsluit die deze dienst niet voor het gehele nationale grondgebied kunnen aanbieden

Dictum

- 1) Bij de omzetting in nationaal recht van de bepalingen betreffende de aanwijzing van ondernemingen die de universele dienst kunnen aanbieden, is de Franse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 8, lid 2, 12 en 13 van en bijlage IV bij richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn).
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 211 van 8.9.2007.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 24 juni 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-272/07) (¹)

(Overheidsopdrachten — Richtlijn 2004/18/EG — Coördinatie van procedures voor plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten — Niet-uitvoering binnen gestelde termijn)

(2008/C 209/17)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: B. Stromsky en D. Kukovec, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordiger: C. Schiltz, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn de bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114)

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 211 van 8.9.2007.

Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 23 april 2008 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) — Verenigd Koninkrijk] — The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue

(Zaak C-201/05) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Vrijheid van vestiging — Vrij verkeer van kapitaal — Directe belastingen — Vennootschapsbelasting — Dividenden op aandelen uitgekeerd door niet-ingezeten vennootschap aan ingezeten vennootschap — Regeling van gecontroleerde buitenlandse vennootschappen (GBV's) — Situatie betreffende derde land — Kwalificatie van vorderingen ingesteld tegen belastingdienst — Aansprakelijkheid van lidstaat voor schending van gemeenschapsrecht)

(2008/C 209/18)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Verwerende partij: Commissioners of Inland Revenue

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — High Court of Justice (Chancery Division) — Uitlegging van de artikelen 43 EG, 49 EG en 56 EG — Nationale belastingwet — Vennootschapsbelasting — Vrijstelling — Aan op nationaal grondgebied gevestigde vennootschap door andere vennootschappen uitgekeerde dividenden — Verschillende situaties naargelang het land waar andere vennootschappen zijn gevestigd

Dictum

- 1) Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin de ingezeten vennootschap een deelneming heeft waardoor zij een zodanige invloed op de besluiten van die niet-ingezeten vennootschap heeft dat zij de activiteiten ervan kan bepalen, aan die belasting worden onderworpen, waarbij een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging, op voorwaarde dat het belastingtarief voor buitenlandse dividenden niet hoger is dan het tarief voor binnenlandse dividenden en het belastingkrediet ten minste gelijk is aan het bedrag dat is betaald in de lidstaat van de uitkerende vennootschap, tot beloop van het bedrag van de belasting in de lidstaat van de ontvangende vennootschap.

Artikel 56 EG moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin zij minstens 10 % van de stemrechten bezit, aan die belasting worden onderworpen, waarbij een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging, op voorwaarde dat het belastingtarief voor buitenlandse dividenden niet hoger is dan het tarief voor binnenlandse dividenden en het belastingkrediet ten minste gelijk is aan het bedrag dat is betaald in de lidstaat van de uitkerende vennootschap, tot beloop van het bedrag van de belasting in de lidstaat van de ontvangende vennootschap.

Artikel 56 EG moet voorts aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een andere ingezeten vennootschap zijn vrijgesteld van vennootschapsbelasting, terwijl dividenden die een ingezeten vennootschap ontvangt van een niet-ingezeten vennootschap waarin zij minder dan 10 % van de stemrechten bezit, aan die belasting worden onderworpen, zonder dat deze een belastingkrediet wordt verleend voor de belasting die de uitkerende vennootschap daadwerkelijk heeft betaald in haar lidstaat van vestiging.